

betinget af traditioner og forventninger i de enkelte specialer. Nedbringelse af uddannelsesstiden inden for de enkelte specialer tager tid og modvirkes af andre hensyn, som f.eks. hensynet til fleksibilitet, rummelighed i forhold til børnefødsler, rekruttering til forskning og supplerende klinisk kvalifikation.

Med den nye speciallægeuddannelse, som er trådt i kraft 1. januar 2004, er den uddannelsesmæssige tidsramme for hoveduddannelsen inden for en række specialer blevet reduceret. Den gennemsnitlige uddannelseslængde for speciallæger forventes derved at kunne reduceres væsentligt ved en styrket anvendelse af længerevarende kontinuerlige uddannelsesforløb, der stadig giver plads til orlov, sygdom, afprøvning af andet speciale, forskningsprojekt eller andet.

Ligeledes er det i forbindelse med dimensioneringen af videreuddannelsen blevet besluttet,

at reducere antallet af introduktionsstillinger, idet for mange introduktionsstillinger kan være med til at forlænge den samlede uddannelsesvarighed.

I nedenstående skema findes en oversigt over kandidatalder ved opnåelse af speciallægeanerkendelse samt angivelse af den formelle uddannelsesvarighed inden for hvert enkelt speciale for hhv. den nye speciallægeuddannelse (2003-ordningen, jf. bekendtgørelse nr. 660 af 10/7-2003) og den tidligere speciallægeuddannelse (1996-ordningen, jf. bekendtgørelse nr. 654 af 3/7-1996).

Tallene, der refereres til i teksten, er baseret på 1996 ordningen, idet ingen læge endnu er startet i et hoveduddannelsesforløb under 2003-ordningen.